

Konstytucja semantycznie

„rem publicam constituere” oznaczało działalność prawotwórczą mającą na celu uregulowanie ustroju państwa

eunomia” (zasady regulujące porządek demokratyczny) oraz „isonomia” (zasady dotyczące równości i sprawiedliwości

constitutio (układ, organizacja, urządzenie),
constituere (urządzać, ustanawiać, statuować,
uporządkowywać, nadawać określoną formę)
oraz *concipere* (wyrzić, ogłosić, inaczej
wyrażenie czegoś, ujęcie idei w słowa,
uroczyste lub formalne ogłoszenie, zapowiedź

Konstytucja historycznie

- K. – nadanie wolności, układ dotyczący sposobu sprawowania władzy oraz forma rządu (nazwa; karta, przywilej, umowa) np.. Wielka Karta Swobód z 1215
- K. jako akt ograniczający pełnię władzy monarchy. Król jest głową państwa, skupia wszystkie uprawnienia władzy państwowej i sprawuje ją na określonych w konstytucji warunkach – np. Konstytucja bawarska z 1818
- Konstytucja jako podstawa władzy państwowej i całościowej organizacji państwa – PDPCziO z 1789, Konstytucja Weimarska z 1918
- Konstytucja jako prawny porządek i aksjologiczny fundament życia zbiorowości politycznej

Konstytucja współcześnie

- **ustawa zasadnicza, ustawa konstytucyjna, akt normatywny określający podstawowe zasady ustroju politycznego i społeczno-gospodarczego państwa, strukturę i kompetencje centralnych i lokalnych organów państwa, a także zasady stosunków między obywatelami i państwem, zajmujący najwyższe miejsce w hierarchii źródeł prawa, co wyraża się w jego nadrzędności w stosunku do innych ustaw oraz wszelkich pozostałych rodzajów aktów normatywnych”**

Prawo konstytucyjne a inne gałęzie prawa

